

12 gadus vecais diakons

Elders Džons M. Madsens
no Septiņdesmitajiem

Katrs no mums kā Dieva dēls var piepildīt savu misiju un likteni.

Mani dārgie priesterības brāļi, sākumā es vēlos runāt par katru 12 gadus vecu diakonu, kurš apmeklēja šo vispārējā konferences priesterības sesiju! Lai kur jūs atrodaties, es vēlos pateikties par jūsu klātbūtni un pateikt jeb atgādināt jums par pieredzi, kas bija prezidentam Gordonam B. Hinklijam, kad viņš bija 12 gadus vecs diakons tāpat kā jūs.

Viņa biogrāfijā mēs lasām: “Neilgi pēc tam, kad viņš tika ordinēts par diakonu, viņš apmeklēja savu pirmo staba priesterības sanāksmi kopā ar savu tēvu. Viņš jutās mazliet nevietā, sameklējot vietu desmitās bīskapijas sanāksmju nama pēdējā rindā, kamēr . . . ([viņa tēvs], kurš kalpoja staba prezidijā), ieņēma savu vietu uz paaugstinājuma. Sanāksmes sākumā trīs vai četri simti klātesošie vīru piecēlās un dziedāja Viljama V. Felpsa triumfālo himnu . . . “Jehovas satiktam cilvēkam slava / Jēzus ir svētījis Pravieti šo. / Piedoti grēki, ir pasaule brīva. / Tautas un valdnieki cildina to.”

Atceroties šo pieredzi, prezidents Hinklijs teica: “Kaut kas manī notika, kad es dzirdēju šos ticīgos vīrus dziedam. Tas aizskāra manu sirdi. Tas sniedza man sajūtu, ko ir grūti aprakstīt. Es sajutu lielu aizkustinošu spēku, gan emocionālu, gan garīgu. Tādu nekad nebiju izjutis iepriekš saistībā ar Baznīcas pieredzi. Manā sirdī nāca pārlicība, ka cilvēks, par kuru viņi dziedāja, patiesi bija Dieva pravietis. Tad es zināju ar Svētā Gara spēku, ka Džozefs Smits patiesi bija Dieva pravietis.”¹

Neskatoties uz to, ka šī pieredze prezidentam Hinklijam bija kā 12 gadus vecam diakonam, tā bija “tāda, ko viņš atcerējās visu savu dzīvi.”² Es lūdzu, lai pieredze, kas jums ir, būs tāda, ko jūs atcerētos visu savu dzīvi!

Tagad es aicinu jūs visus aplūkot šo ievērojamo izlieto bronzas skulptūru, kuras nosaukums ir “Diakona sols!” Tiem no jums, kas to nevarat redzēt, “Diakona sols” attēlo piecus diakonus, kuri attēloti nepiespiestā pozā sēžam uz Baznīcas sola!

Skatoties uz šiem pieciem diakoniem, ko jūs redzat? Tagad, kad es lasīšu izteikumus, ko teikuši divi bijušie Baznīcas prezidenti, es uzdošu jautājumu mazliet citādāk: “Ko jūs varat redzēt?”

Prezidents Džozefs Fildings Smits paziņoja: “Mūsu jaunie cilvēki . . . ir Debesu

cildenums, īpaša un izvēlēta paaudze, kuriem ir dievišķs liktenis. Viņu gari ir aiztaupīti, lai nāktu šajā laikā, kad evaņģēlijs ir uz zemes un kad Tam Kungam nepieciešami drošsirdīgi kalpi, kas veiktu Viņa lielo pēdējo dienu darbu. . . .”³

Prezidents Spensers V. Kimbals paziņoja: “Mēs audzinām ķēnišķu paaudzi . . . kurai būs jādara īpašas lietas.”⁴

Šo pravietisko paziņojumu gaismā, ja mēs paplašinām savu vīziju vairāk par pieciem diakoniem uz sola, ietverot visus jaunos vīriešus Ārona priesterībā, tad — ko jūs varat redzēt?

Es ticu un lūdzu, lai mēs spētu saskatīt viņu dievišķo potenciālu, lai mēs spētu redzēt viņus, dodamies kā svētās priesterības nesējus un kā misionārus sludinām mūžīgo evaņģēliju⁵ ar Garu⁶ zemes tautām;⁷ lai mēs viņus redzētu kā uzticīgus vīrus un tēvus, un kā drošsirdīgus kalpus, un vadītājus Baznīcā un Dieva valstībā šajās pēdējās dienās!

Lai mēs skaidrāk spētu saskatīt šīs izraudzītās un ķēnišķās paaudzes dievišķo likteni, mums vajag vienīgi padomāt par 12 gadus veco Jēzu, kurš devās uz Jeruzālemi kopā ar saviem vecākiem, lai svinētu Pashā svētkus.⁸

Kas bija šis 12 gadus vecais zēns? Kāda bija Viņa misija un liktenis? Un kā viņš to spēja piepildīt?

Mēs pasludinām, tāpat kā apstiprina Raksti, ka Viņš bija un ir Jēzus Kristus, Dzīvā Dieva Dēls,⁹ ka Viņš „nāca pasaulē . . . lai tiktu sist krustā par pasauli un nestu pasaules grēkus, un iesvētītu pasauli, un attīrītu to no visas netaisnības;¹⁰ “lai glābšana varētu nākt pie cilvēku bērniem caur ticību Viņa Vārdam”;¹¹ tad kā jaunietis “pieņēma gudrībā, augumā un piemīlībā pie Dieva un cilvēkiem,”¹² ka Viņš „zauga kopā ar saviem brāļiem un kļuva stiprs, un gaidīja uz To Kungu, kad pienāks laiks Viņa kalpošanai”;¹³ un ka Viņš „tāpat kārdināts visās lietās.”¹⁴ Patiesi Viņš izcieta „visādas sāpes un ciešanas,”¹⁵ bet „nepaļāvās tiem.”¹⁶ Un, kad Viņu izaicināja Lucifers, „visu melu tēvs”;¹⁷ „grēka saimnieks,”¹⁸ Jēzu aizsargāja ne tikai Viņa zināšanas par Rakstiem, bet arī Viņa pilnīgā paklausība vārdam un Sava Tēva gribai;¹⁹ un Viņš pavēlēja, sakot: „Atkāpies, sātan! Jo stāv rakstīts: tev būs Dievu, savu Kungu, pielūgt un Viņam vien kalpot.”²⁰

Tagad par to, kā Viņš spēja piepildīt Savu misiju un likteni, apdomājiet šos Jēzus vārdus:

“Kad jūs Cilvēka Dēlu būsit paaugstinājuši, tad jūs sapratīsiet, ka Es Tas esmu un ka Es neko nedaru no Sevis, bet runāju, kā Tēvs Mani mācījis.

Un, kas Mani ir sūtījis, ir ar Mani. Viņš Mani nav atstājis vienu, jo, kas Viņam labpatīk,

to Es daru vienumēr.”²¹

Tas, ka katrs no mums kā Dieva dēls²² var piepildīt savu misiju un likteni, ir skaidri izteikts šajos Tā Kunga vārdos pravietim Džozefam Smitam: „Patiesi, tā saka Tas Kungs: Notiks, ka katra dvēsele, kas atmet savus grēkus un nāk pie Manis, un piesauc Manu Vārdu, un paklausa Manai balsij, un tur Manas pavēles . . . [var] nākt pie Tēva Manā Vārdā un noliktajā laikā saņemt no viņa pilnības.”²³

To es liecinu un arī sniedzu savu liecību, ka prezidents Tomass S. Monsons ir patiesi Dieva pravietis un ka viņš un viņa padomnieki Augstākajā prezidijā un Divpadsmit apustuļu kворumā ir pravieši, gaišreģi un atklāsmju nesēji, svētajā Jēzus Kristus Vārdā, āmen.

ATSAUCES

1. Sheri Dew, *Go Forward with Faith: The Biography of Gordon B. Hinckley* (1996), 35–36.
2. "President Gordon B. Hinckley," *In Memoriam: President Gordon B. Hinckley, 1910–2008* (pielikums *Liahonai*, 2008. g. apr.), 3.
3. Conference Report, 1970. g. apr., 6.
4. "Boys Need Heroes Close By," *Ensign*, 1976. g. maijs, 45.
5. Jāņa atkl. 14:6; M&D 68:1; skat. arī M&D 133:7–8.
6. Skat. Mateja 10:19–20; Lūkas 24:32; M&D 42:14; 43:15; 50:13–22; 84:85.
7. M&D 134:12; skat. arī Jāņa atkl. 14:6; M&D 68:8; 133:7–8.
8. Skat. Lūkas 2:41–42.
9. Skat. Mateja 16:16; 2. Nefija 25:19–20; Mosijas 3:8; 4:2; Almas 5:48; Helamana 5:9; 3. Nefijs 5:13; 11:10–11; 20:31; M&D 14:9; 68:6.
10. M&D 76:41.
11. Mosijas 3:9; skat. arī Mosijas 3:12; M&D 18:17–19, 21–25.
12. Lūkas 2:52.

13. Džozefa Smita tulkojums, Mateja 3:24.
14. Ebrejiem 4:15.
15. Almas 7:11.
16. M&D 20:22.
17. 2. Nefija 2:18; Etera 8:25; Mozus gr. 4:4.
18. Helamana 6:30; skat. arī Mosijas 4:14.
19. Skat. Mateja 4:1–10.
20. Mateja 4:10.
21. Jāņa 8:28–29.
22. Psalmi 82:6; Hozejas 1:10; Rom. 8:16–17; Ebrejiem 12:9; M&D 11:30; 35:2; Mozus gr. 6:68.
23. M&D 93:1, 19; skat. arī Jāņa 14:6; M&D 76:92–95; 2. Nefija 31:7–16; 3. Nefijs 12:48; 27:27; Moronija 10:32–33.